



UYDU TOSLAŞMASI

Cengiz Narçın

UYDU TOSLAŞMASI

Hay böyle saate de saatin alarmına da...Kafamı yastıktan kaldırmaya çalışsamda yatak yapışkan otu olup,sarıp sarmalamış bırakmıyor. Kapalı radyoymuşum da şimdi off dan on'a getirilmişim. Afrika'nın tüm kabileleri kafamın içine toplanmış birbirleriyle yarışarcasına en kötü ezgileri çalıp,başımı çatlatırcasına tepiniyorlar.Başım çatılıyor.Parmağımı kıpırtacak dermanım yok.Kendimi o kadar kötü hissediyorum ki;sormayın. Kurulmuş saat halden anlar mı? Kalk diye alarm kendini yırtmakta diretiyor. Değil kalkmak başımın içerisinde fırtınalar koparan alarmın sesini kesmek için ertele düğmesini basmaya güc bulamıyorum. Bu ne kadar devam etti bilemiyorum; birden içimden kopan bir öfke fırtınası beni komidinin üzerinde kendini yırtan saate savurdu.Değil alarmı kapatmak saati kablolarıyla beraber çekip diğer taraftaki duvara fırlattım.Tam bir ege şivesi ile dilime gelen tüm küfürleri saatin arkasından katıksız yolladım. Duvara şiddetle çarpan saatin parçaları odanın sağına soluna dağıldı.Bir parçası duvardaki eyfel kulesi tablosunun çerçevesine değmiş olacak ki tablonun simetriği sağ taraf lehine bozuldu. Bunu görünce nerden geldiğini anlamadığım bir intikam sonrası rahatlama hissi geldi kendi kendime konuşmaya başladım. _ Koduğumun saati.Yıllardır uykumun en güzel yerlerinde o iğrenç metalik sesinle uyandırdın.Hadi bakalım sıkıyorsa kaldır bakalım bir daha kaldırabilirsen. Gözüm sağa doğru meyil kazanan tabloya takıldı. İnsan bu demir yığınının niye yatak odasına asar ki diye düşündüm.İğrenç. _ Sana da iyi oldu paslı pislik dedim. Yatakta oturmuş haldeyim.Öç rahatlama bile hala kendime getirmeye yetmedi. Derinden bir ses "kalk geç kalıyorsun"diye uyarınca yataktan zorla olsa doğruldum. Yerde parçalanan saatin plastik oval gövdesini görünce,sanki kaçacakmış gibi ayağımı yavaşça altına sokup ani yukarı doğru vurarak duvarla gövdeyi bir kez daha buluşturdum. Doksan artı bir de gol atmışcasına yumruğumu havaya kaldırıp "işte bu" diye sevinç çılgılığı attım. Lakin bu hareket başka bir alarmın tetikleyicisi oldu. Midem öylesine berbat bulandı ki elimi indiremeden banyoya doğru koşmaya başladım. Banyonun kapısına vardığımda içimdeki bataklık çağlayanları öğürtü ile yukarı çıkmaya başlamıştı.Oluşan basınç kulaklarımı çınlatıyordu. Son bir hamle ile klozetin alt kapağını bile kaldırmadan kusmuşu klozetin içine bocaladım.iğrençti. Gözlerimi açtığımda gördüklerim çok daha büyük tetikleme başladı.Gözlerim kapalı olsada kırmızı domates,sarı mısır tanelerinin ışık yansımaları göz kapaklarımda dolaşıyordu.Gözlerim kapalı kafam klozetin içerisinde akşamdan kalan her şeyi çıkarmaya çalışıyordum. Kapalı göz kapaklarını biriken gözyaşlarım kilitlenen kirpiklerini delip geçmeye çalışıyordu.Mide yi hiç sormayın. Sırt derilerim sanki göbük deliğinden çıkmaya çalışırcasına kasılıp ileri ataklar yapıyorlardı. İki elim klozetin iki yanını tutmuş klozetin kara deliğinin beni içeri çekmesini engel oluyordu. Git gide öğürtüler karavana, mideden dışarıya çıkanlar havaya dönünce artık yeter diye düşünüp el yordamı ile sifonu basıp,çoşkuyla gelen sudan kafamı korumak için burnumu çeke çeke kafamı havaya kaldırdım. Yerdeki fayansların soğuk baskısının dizlerim üzerindeki acısı en önemsiz şeydi. Çağlayan coşkulu suyun geride delil bırakmamasını ümit ederek pisuarın boşalıp şamandıranın yerine oturmasının sesine kadar gözlerimi açmadım. Gözlerimi açtığımda kapak ardında bekleyen gözyaşları,burnumun içinden akan kayımcak pis sıvıyı birinciliği kaptırmamak için yanaklarımdan inmeye başladı. Klozette suyun es geçtiği yerlerdeki kalıntıları görünce bir iki öğürme daha gelse de depo boşalmıştı artık. Derin derin nefes alıyor,gözümü,burnumu elimin tersi ile kurulamaya çalışıyorum.Sifonu üçüncü kez çekişimdi.İçimdeki bunaltı devam etse de önceki panik atak gibi değildi.Şimdi de

sorun boğazıma takılan bir cisimdi.Mide asidinden yanan yemek borum,keçeye dönmüş ağzım bile boğazıma takılan o minnacık şey kadar rahatsızlık vermiyordu. Elimi yüzümü yıkadım. Defalarca gargara yapmaya denesemde o inatçı keçiyi takıldığı yerden dışarıya çıkaramadım. Dolaptaki maden suyu aklıma geldi. Havlu ile kurulana kurulana dolaba yöneldim.Limonlu maden suyundan bir iki yudum içsem de boş midem sodanın soğuşundan rahatsız oldu. Babamın eski sistem çığ Türk kahvesini hatırladım.Raftan aldığım Türk kahvesinden iki çay kaşığı atıp,suyla ağızımda kalan peltelerini çalkalayıp yutunca,fokurdayan midem dinginleşiverdi.Ağızımdaki keçe yerini üç beş kahve peltelerine;kusmuk kokusunda mis gibi kahve kokusuna bıraktı. Memleket kokusu.” Ah memleket” diye içimin yanması mide yanmasını söndürüverdi.Memleket özleminin,hasretinin yanında midenin esamesi mi okunmuş... Kafamı kaldırıncaya aynada berbat,sefil halimi gördüm.Gözlerim kan çanağına dönmüştü. Göz altı torbaları belirginleşmişti. Burnum,yüzüm beyazdan kızıla çalıyordu. Yıkanmış nemli yüzümde renk değişimleri gözlerimi alıyordu. Ne geceydi ama diye düşündüm.Eh bu kadar kalıntı ,çöküntü elbet olacaktı.İçkinin,eğlencenin,çılgınlığın dibine vurmuştum. Eh Çılgınlık benim de hakkım ,bugüne kadar hep kontrollü oldum da ne oldu diye kendimi rahatlamaya çalışsam da,niçin bu kadar berbat hissediyorum anlamıyorum. O akşamcılar,o disco senin bu bar benim gezen gece kuşlarının sabah uyanışları acaba hep böyle mi oluyordu? Eğer böyleyse iğrençti hiç de gıpte edilecek bir tarafı yokmuş diye düşündüm.Beni anca iyi bir duş paklar deyip hemen banyoya yöneldim. Sıcak duş gerçekten çok iyi gelmişti. Duşta iken dün akşamı düşünüyorum. Kafamdaki kayıp puzzle parçaları var onları bulmaya çalışıyorum.Aslında öncesinde herşey berrak olmasına rağmen ne olduysa otel odasında olmuştu. Sonrası flu'ydu. Bugün dört temmuz.Amerika'nın en büyük bayramı. Bayramın gelişi üç temmuzdan başlamıştı. Ortramlar kendini günler öncesinden bugüne hazırlamıştı. Kendisi de aynı şekilde. Günler öncesinden dakika dakika her şeyi planlayıp son şekline getirmişti.Şöyle. Üç temmuz 2024.İşyerinden şehir merkezine döner dönmez,üstünü değiştirip aylar öncesinden rezervasyon yapmış olduğu şehrin en klas restaurantına,kiralık limuzin ve şehrin en pahalı manken gibi iki klas eskortla giriş yapmıştık. Her biri servet değerindeki Fransız şampanyalarını yudumlayarak nefis yemekler yemiştik.Yemekten şehrin en gözde gece kulübünde bize tahsis edilen özel locada,ortamdakileri çatlatacak tarzda çılgınlar gibi eğlendik. Gelen yeni katılımcılara hayır demedik. Alkolün, dumanın,dansın kahkahaların eşliğinde tam anlamıyla gecenin ,eğlencenin hakkını vermiştik. Noktayı nere de mi koyduk? Şehrin en güzel otelinin kral dairesinde. Otlı,kafalı üçlü alemi yaptıktan sonra kızları odada bırakarak eve dönmüştüm.İşte otelden sonrası flu.Adi kızlar kesin bir halt yediler. Neyse ne yaptılarsa da bundan sonra bir önemi yok.Zaten böyle yaşam biçimine o kadar uzağım ki aynadaki halimi görünce buna şükür demekten kendimi alamadım. Hem herşeyi ben isteyerek yaptım istediğimki uzatma dakikaları az bi farklı, sıradışı olsun. Olur ya diğer tarafta” onu bunu yaptın mı” diye sorarlarsa “ yok yapmadım” demeyeyim.Hayatta her şeyden azda olsa tadacaksın. Adım Hakan Tengri.Türküm. Burdur'un Gölhisar beldesinin bir dağ köyündenim.Olacak olan çocuk bokundan belli olur derler ya; çocukluğumdan diğer çocuklar ile farklılığım açık ara belliydi. Zekiydim. Çalışkanlıktan öte tam bir dört göz, inektim. Orta öğretimimi devlet parasız yatılı olarak okudum. Liseyi Fen lisesinde yine yatılı ,üniversiteyi odtü bilgisayarda farklı farklı burslar yardımı ile okudum.Odtü'de yüksek lisansınımı bitirip akabinde Amerika'nın en seçkin üniversitelerinden biri olan California institute of technology de master yaptım. İşim yazılım ve bilgisayar üzerine. Tabiri yerindeyse hani işinin uzmanı derler ya; işte yazılım ve bilgi işlem üzerine işinin uzmanı ben oluyorum. Sen kalk Burdur' un bir dağ köyünden çabalaya çabalaya git dünyanın en iyi firmalarından birinde hakkıyla işini bul. Sonuçta hiç bir çaba heba olmuyor. Şu an SpaceX firmasında sekiz yıldan beri çalışan

tüm dünyanın tanıdığı patronum Elon Musk ın cep telefonunda özel cep numaramın yazılı olduğu o Turco ben oluyorum.Ne kadar kolay değil mi, bir pragrafta herşeyi yazıverdim. Sanki tüm hayatım bir paragrafa sığıverdi. İşin orası öyle değil. Onlar yalnızca konu başlıkları. Asıllar yazılmış olanlar değil, yazılmamış olanlar.Size kendimde bir kaç örnek vermem gerekirse. Mesela,dehşet derecesinde inattım. İçimde hiç sonu gelmeyen bir başarı özlemi vardı. Herşeyi en iyi yapan,her soruya cevabı olan,hep parmakla gösterilen olmak zorundaydım.İnektim, kurulmuş saat gibi programlıydım,beni en çok kızdıran şey o ağır programın aksaması veya aksatılması.Hep meşgul ,hep okuyan,araştıran;bulduğunu tartışmayacak kadar narsist kişilik bozukluğunda olan. A sosyal,kibirli,ezik.Şaşırdınız değil mi? Hem kibirli hem de ezik, fakirdik hem de çok fakir tabi insanlar karşındakileri dış giyimi kuşamı ,markalar yardımı ile değerlendirdikleri için onlara göre eziktim,ama ezikliğimi bastırarak kadar da kibirliydim sınıf arkadaşlarımla ezilip büzüldüğü sınavlarda ben hep onlardım. Ortalamanın üç dört olduğu sınav onlar için sürpriz olmasa da olur; ya kırk yılın başında benim dokuz alamam onları daha çok şaşırtırdı . Dokuzu da bilmediğimden değil emin olun muhtemelen hocanın bilmediğini yazmamdan dolayıdır. Tüm öğrenciliğim yatılı ve burslu geçti. Yaşamımın tamamı dersdi başka bir şeye hayatımda yer hiç olmadı. Beden eğitimi, müzik, resim gibi herkesin bayıldığı dersler benim için işkence zaman kaybından başka bir şey değildi. Arkadaşlık ,dostluk...Onlar da neymiş bu kavramlar bana o kadar uzaktı ki. Aile ? Onda bile çok ciddi sıkıntıları vardı. Beş dakikada dağarcıkları bitiyordu. Sevgimizden en küçük bir şüphem olmasa da taraflar arasında bir şeyler paylaşılmaz ise aile arasındaki ilişkiler bile çok yavan oluveriyor.İnsanların ilgi alanları beni hiç cezbetmiyordu.Zaten bir süreden sonra çevremdeki herkes de benim iflah olmaz bir inek olduğumu görüp benden uzaklaşıyorlardı. Aldığım burslar bana fazlasıyla yetiyordu.Üniversitede proje olarak girdiğim iki tübitak yarışında da kendimi göstermişim. Klişe söz Amerika'ya ilk geldiğimde çok zorlandım dersem sakın ola inanmayın. Buraya kendi memleketim Türkiye den bile çok daha kolay adapte oluverdim. Ortam tam benlikti. Burası toplama insanların ,göçmen kolonilerinin yaratmış olduğu bir ülke olduğu için kimse kimsenin ne yaptığı ile pek ilgilenmiyor. Bakmayın siz öyle özgürlükler ülkesi denmesine. Evet özgürlük var ama burada özgürlük o kadar pahalı ki elde etmek çok bedelli.Ödeyen alır ödeyemeyen yaya kalır,kendini sokakta bir kartonun üzerinde buluverir. İdeallerine amacına ulaşmak için kimin ne yaptığı ile ilgilenmez amaca odaklı eşek gibi çalışırsın.Yoksa buraların hiç acıması yok.İlk istasyonda trenden atılırsın. E çalışmak bana özgü en iyi yaptığım şey. Haliyle burası tam bana göre.İmkanlar geniş,kaynaklar istemediğin kadar bol. Kısaca bizim oraların deyimi ile mera geniş, ot bol yayıl yayıla bildiğin,semirene kadar.Ben de aynen öyle yaptım. Geliştim, geliştirdim ,daha da geliştirdim kendimi.Master yaparken çalışmaya başladım. Alışkındım uykusuzluğa hemde tam zamanlı,benim için gece gündüz,uyku dünek fark etmiyordu.Kısa zamanda kendimi gösterdim dolgun maaşlar,kat kat yükselen gitgide genişleyen ofisler,güzel paralara transferler ve son nokta SpaceX de starling projesi; hani şu komplocuların yere göğe sığdıramadıkları proje var ya işte o projede kilit çalışanlardan biri oldum.O projenin yaratılmasından tutunda olgunlaştırılıp son haddine gelmesine kadar her evrede masadaydım ve masada olmaya devam ediyorum.Belki starling in ne olduğunu bilmeyenleriniz vardır. İsterseniz kısa bir özet geçeyim. Starling 12000 tane 227 kg dan hafif uyduyu uzaya gönderip farklı uç konumda dönengeçlerine yerleştirerek; kendi aralarında lazer iletişimi ile dünya etrafına muhteşem hızda yayın yapan bir internet ağı kurmak.Evinize kuracağınız bir anten ile tüm dünyada hatta dünyanın el değmemiş yerlerinde Afrika dan tutunda Avustralya nın ,Arabistan çöllerine kadar bir anten ile muhteşem bir internet sağlayıcısı. Güzel değil mi? Nerede olursan ol internet emrinize amade. Ne halt yiyorsanız o internet ile ? Bazı sebeplerden dolayı henüz tam istediğimiz gibi bu kurulumu yapamadık.

12000 uydunun şu an yalnızca 7777 tanesi faaliyette ve hemen hepsi kuzey yarım küreye hizmet veriyor. Sonuç da, çok başarılı.36000 km de dönen dev telekom uydularına göre yarı kapasitemizle bile onlarda gecikme 240 ms iken bizde şu an 27 ms.Bir milisaniye ne kadar değerli değil mi? Tabi bunu facebook ,instagram bakan klevye entellektüelleri gibi düşünmeyin. Borsa,askeri ,bankacılık gb birçok sektör için işte milisaniyeler hayati önem taşıyor; tabi bu da bizim Musk' a iyi para getiriyor. Patron şimdiden dünyanın en zengini olsa da yakın gelecekte en yakın takipçisine açık ara fark atacak, bundan en küçük şüphemiz yok. O artık rakipsiz. Az çok kendimi tanıttım nereliyim,hangi okulları bitirdim ,nerde çalışıyorum hani kim milyoner olmak ister programına katılsam söyleyeceklerim bunlardan farklı şeyler olmazdı. Lakin siz beni hiç tanıyamıyorsunuz. Yani şöyle de diyebilirim son birkaç yıldır ben de kendimi tanıyamıyorum.İçime bir muhalefet mi ,terörist mi ,yoksa aktivist mi desem bir yılan çörelendi, beni yiyip bitiriyor.Bir süreden beri değil sormak,aklıma bile gelmeyen sorular beni esir aldı benliğimi kemiriyor. Ne ,neden,niçin ,böyle mi olmalıydı,bak işte neden sonuç falan da filan... Kafam hiç durmuyor,zihnimi kontrol edemez oldum. Beyin neronlarımın arasında siyahlara boyanmış otoyollar oluşmaya başladı.Kendimi o otoyolların faresi gibi hisseder oldum; çıkamıyorum ,her sapağa geldiğimde çıkacağım diyorum ama olmuyor,bir kedi çıkıp gelse beni durdursa dedim ama ne kedi ne köpek var. Otoyol yalnızca bana hizmet ediyor.Otoyol faresi olarak o kadar dolaşıp duruyorum ki kenarda bucakta bir kuş bile yok ki beni durdursun. Yapa yalnız bir adamım,ne akıl verip yol gösteren var.,Ne düştüğüm çıkmazlardan ,kör kuyulardan çıkmam için elini uzatan. Önceleri kendi mualefetliğimi kendim yapıyordum ama bir süreden sonra muhalif olan kanadım da kopup uçtu gitti. Saatin zembereği boşaldı. Son gelmeden bu bitmeyecek bunu anladım ve artık koyverdim gidişine.İnceldiği yerden kopsun.Yani benim gibi deha psikopatların koyvermesi de bir başka oluyor, bunu ilerde sizde şahit olacaksınız. Jilet gibi traşımı olunca elim yüzüm bir nebze açıldı. Üstüne en güzel bayramlık takım elbisemi de çekince tip olarak pek bir boka benzemesem de mevcut şartlardaki en iyi halime ulaştım.Ortaya çıkan görüntüden ben bile keyif aldım.Tam çıkıyordum ki evi kol koçan etmediğim aklıma geldi. Ayakkabımı giymiştim evde hayatta ayakkabı ile gezmem ama bugün nedense bunu hiç önemsemedim. Ceketimi çıkarıp yatak odasına girdim, yatağın örtüsünün simetrisini kontrol ettim, tekli koltuğun ayaklarının ucunda kırık saat parçalarını gördüm onları aldım.Banyo zaten tamamıdı. Mutfağı kontrol ettiğimde her şey yerli yerinde olduğunu gördüm. Ev benim evim olalı beri hiç bu kadar temiz ve düzenli olmamıştı. Aslan yattığı yerden belli olur derler ya; sonuçta yarın buraya gelecekler ne pis adammış demesinler. Hatta geçen hafta iki gün temizlik şirketi eve ekip gönderdi her yeri bal dök yala yaptılar.Para olunca her yerde,her şey kolay oluyor. Lobiye inesiye kadar koridorda,asansörde karşılaştığım insanların bağımsızlık günlerini kutladım. Benim gibi a sosyal birinden hiç beklenmeyecek bir hareketle lobide çalışanların bizzat yanlarına giderek tek tek kutlamamı yaptım. Bugün üzerime bir iyilik meleği inmiş. Karşılaştığım herkese gülücükler dağıtıyorum. Bağımsızlık günü ya zaten havada mutluluk polenleri cirit atıyor. Belki lobide çalışanlar bendeki bu değişikliği ona yormuşlar olabilirler. Plaza ile işyerim spacex kompleksinin arası konumda yaklaşık 38 kilometre gösteriyor. Sehrin merkezinden çıkmak zaman alıyor,yoksa çevre bağlantı yollarına çıktın mı yol akıp gidiyor.Genelde yarım saat,hadi olsun kırk dakikada spacex'in merkez binasına ulaşıyorum. Bugün farklı.İstiyorum ki yol hiç bitmesin.İnsanda ilkler ne kadar önemli ise sonlar da bir o kadar önemlidir. Niye bir yakının cenazesini gitmek o kadar önemlidir hiç düşündünüz mü? Zira onu son bir kez daha görme şansınız olmasından dolayı.Eğer bu fırsatı kaçıırırsan artık onu anca rüyada görebilirsin.Mesela beni ele alalım ,ne annemin ne de babamın cenazesinde bulunabildim. Halalarımı ,büyük dayılarımı ,amcamı saymıyorum bile.Diğerleri ne ise de en azından annemi babamı son bir kez olsun görmek istemez miydim

hiç...Memleketten binlerce kilometre uzaklıkta okyanuslar ötesinde duvarlara baka baka ağladım.İçimdeki o korkunç acıyı kimseyle paylaşamadım. Ağlamak için bile olsa bir dost omuzunun ne demek olduğunu o zaman anladım.Ha bunda kabahat kimde diye soracak olursanız? Elbette bende,zira ben bu yaşıma geldim kimsenin acısına ortak olmadım ki birileri de benimkine olsun.Tek tanıdıklarım işyerindeki mesai arkadaşlarımdı, onlara bile annem öldü babam öldü demedim.Abilerim vefat haberi verirken başımız sağ olsun dediler. Kimse bana şahsıma münhasır başın sağ olsun bile demedi.O günlerdeki duygularımın benzerleri bugün içimde dönüp duruyor. Her gün bakıp da göremediğim birçok şeyi bugün görerek yola devam ediyorum. Sanki farkındalığım arttı. Tabelalar,sağa sola koşan insanlar ,koca gökdelenler,sokaktaki evsizler,yanan sönen trafik ışıklarının renkleri,beni geçen sürücüler,arabaların içinde ilgiyle dışarıyı izleyen çocuklar ,yol çizgileri daha neler neler...Bir ışıkta yanımda duran arabanın arkasındaki bebek koltuğunda oturan yaramazla bir an göz göze geldik,benden beklenilmeyen bir hareketle önce çocuğa kaç göz hareketi yaptım. A bir de ne göreyim yaramaz karşılık veriyor. Ona güldüm ,el salladım o da bana el salladı ışık biraz daha yanmasaydı iletişimimiz dahada ileri gidebilirdi.Yanımdan hızla kalkış yapan yaramazın arabasını bir an takip edeyim diye içimden geçirdim; belli ki babasının acelesi vardı ben ise bu son günümde acele etmek en son istediğim şeydi.Arabanın arkasından bakarken hayatımda hiç bir çocuğu kucağıma almadığım aklıma geldi. Onlar için bazı yerlerde melek diye bahsedildiğini okumuştum,mis gibi kokarlar falan deniyordu acaba bir bebeğin kokusu nasıl olurdu? Hiç tecrübe etmedim. Tüm yol boyunca yaptıklarımın çok yapmadıklarım aklıma geldi durdu. Bilge adamın “ yaptığımdan değil yapmadıklarımın pişmanım” sözü aklıma gelince ne kadar doğru bir tanımlama yapmış diye düşündüm. Düşündükçe yapmadığım ne de çok şey varmış. Başarı başarı derken hayatı çoktan ıskalamışım da haberim yokmuş. E artık bunun telafisi yok. Kıçını yırtsan mümkün değil geçmiş geçiyor ve zamanı geri alamıyorsun.Bundan dolayı herkesin önceliklerini çok iyi belirlemesi lazım ,yanlış hedeflenen amaçlar doğru sonuçları götürmüyor. Zamanı geri alabilmenin ve filmi başa alıp senaryoyu değiştirebilmenin de herhangi bir yolu yok. Ben hedefimi başarı ,kariyer olarak koymuştum.Bunları fazlasıyla yaptım. Lakin son günlerde anlıyorum ki yanlış hedef seçmişim. Gün olacak köyde yaşayan abimlerim kiskanacağımla aklıma gelmezdi ama şu an onları fazlasıyla kiskanıyorum. Babamın”altımız bok üstümüz bok bizdeki keyif beyde yok” demesini eskiden bir anlam veremezdim ama şimdi ne büyük mana taşıdığını çok iyi anladım. Anladım da herşey için artık çok geç,zamanı geri alma düşümesi yok. Aslında uğraşsam belki onu da icat edebilirim ama ona da benim zamanım yok. Son gün son gün deyip duruyorum eminim çok meraktaşınız ne yapıyor bu adam diye. Hatta eminim büyük çoğunluk psikolojik bunalımda olduğumu,intihar falan edeceğimi düşünmüştür. İşin aslı öyle değil. Bu arada bugün yalnızca benim için değil, sizin de son gününüz. En azında alıştığınız yaşam tarzınızın sonu.Ben hem öyle psikopat veya bunalımlı bir tip değilim. Bu tür insani duygular yakın zamana kadar bana çok uzak olan şeylerdi. Ben sapına kadar gerçekçi,realist hatta materyalist bir kişiyim.Mantık her zaman duygularımın bin kat üzerindeydi,çocuk bile olsa önüne bakmadığı için düştüğünde canı yandığı için üzülenlerden değil bir daha önüne bakmazsa düşüleceğini öğrendiğini düşünenlerdenim.Bugün sabahtan beri beni içine alan melankoli bana o kadar uzak şeyler ki, şimdiden rahatsız oldum.Hadi sizi çok merakta bırakmayayım. Ben bugün bu dünya var olduğundan beri yapılmış,hatta yapılabilecek en büyük terörist saldırıyı yapmak için gidiyorum.Hani derler ya dünyanızı başınıza yıkacağım aha işte ben bugün onu yapacağım. Dünyanızı başınıza yıkacağım.Başlangıçta bana çok kızıp lanetler okuyacaksınız .Fazla değil bir süreden sonra yeni dünyanıza alıştığınızda bana dualar edeceksiniz. En azından ben öyle umuyorum.Aslında bunu sizin ve sizin üzerinde yaşadığından bile haberi olmayan

bu dünya için yani mavi gezegenimiz için yapıyorum. Yoksa iş çoktan çığrından çıktı dönüşü olmayan yöne doğru çoktan gidiyor. Eğer ben bunu yapmaz isem zaten bir süre sonra yakın gelecekte bu kendiliğinden olacak. O zaman yaşanacak bir dünya kalsa üzerinde yaşayacak insan ,insan kalsa üzerinde yaşanacak bir dünya kalmayacak.Siz işinizde olun ben bu denklemi öylesine güzel çözdüm ki benim eylemimden sonra dünyada insanlarda yerli yerinde kalacak ama az bir farklı olacak. O kadar kadı kızında da olur yani ,hiç olmamasından çok daha iyidir değil mi? Ben yalnızca hem dünyayı hemde insanlığı tehlikeye atan o medeniyet denilen tek dişli zannedilen ama otuz iki dişli canavarın dişlerini çekecek,insanlığa geçirmiş olduğu pençelerini sökecek,çok doğurganlık yaratan s.kini kesecek,herşeyi gördüğünü iddia eden o mendebur gözünü oyacağım. O canavarın tüm tüylerini yolup ,uzuvlarını kesip boynuna bir ip bağlayıp bakıma muhtac kendine faydası olmayan bir şekilde sikkeye çakacağım. Artık bundan sonrası size kalmış,onu tedavi mi edersiniz yoksa öldürür yok mu edersiniz sizin bileceğiniz şey. Tercihiniz sizi bağlar bana fark yapmaz. Hayatta kimse için kılını kıpırdatmamış ,bir eli yağda diğer eli balda olan ben şimdi sizler için kendimi feda ediyorum. Umarım bunun kıymetini bilirsiniz.Zira bu yapacağımı yalnızca bir maçın devre arası gibi düşünün. Bu kalıcı kesin çözüm değil. Bu yalnızca dünyaya ve üzerinde yaşayan bir süreden sonra yaşadığı yeri bozup yok etmesiyle ünlü insan denen parazite verilmiş olan kısa bir ek zaman; artık bu zamanı nasıl kullanacağınız sizlere kalmış. Seçimleriniz sizleri bağlar. Sonuçları da yapacağınız tercihler tayin eder. Şunu da bilmenizi isterim sonucuna siz veya sizlerden sonraki nesiller katlanır. Niçin kesin çözüm değil dedim onu biliyor musunuz? İlk önemlidir,ilki düşünüp yapmak icat etmek önemli.Dünya kurulduğundan beri yapılabilen ilklerin binlerce katı 20. yy'ın son çeyreğinde ve 21.yy'ın ilk çeyreği bitmeden yapıldı. Şu an ki insanlık bu yapılan ilkleri doya doya yaşadı.Alışmış kudurmuştan beterdir derler zamanenin insanları tüm bu ilkleri ve devamını doyumuzca yaşayıp semiriyoruz. Doymuyor dahasını çok daha fazlasını istiyorsunuz. Bilim adamlarının, çevrecilerin, aktivistlerin dünyayı ve insanlığı düşünen aklı salimlerin hiçbir uyarılarını dinlemiyorsunuz. Alışkanlıkların,tüketimin kölesi olmuş durumdasınız.Bu kadar tüketime ne dayanır. Sınırsız arzulara sınırlı kaynaklar nasıl karşılayabilir.Hadi vazgeçin desem.Alışkanlıklarınızı düzeltin desem,cevap belli.Olur mu hiç,mümkün değil dersiniz. Sizin mümkün değil dediğiniz herşeyi bugünkü eylemle yarın ben sizin yerinize mümkün kılacağım. Yarından sonra kaldığımız yerden devam edelim diyebilirsiniz,sonuçta alıştınız ya. İkinciye yapmak ilki yapmaktan her zaman çok daha kolaydır.İşte püf noktası burası. Ben size yalnızca ilk ile ikinci arasındaki zamanı sağlayacağım, bir mola gibi düşünün.Nacizane önerim aklınızı başınıza alıp geçmişteki hataları tekrar etmeyin. Narsist,egoist ,bencil ,aptal olmayın dünyamızı sahip çıkın,çıkın ki kızılderili abimin dediği gibi bu dünya size babanızdan miras kalmadı torunlarınızdan borç aldığınızı bilin. Delinen ozon tabakasını,eriyen buzları, ekosistemde yok olan türleri,yok olan toprakları,iklim değişikliğini,dünyanın ve insanlığın kanını emerek semiren kuzey yarım küreyi,minimal yokluğun içinde yaşayan güney yarım küreyi,tüketim furyasını,hunharca kullanılan dünyanın enerji kaynaklarını,acı çeken ,aç yatan insanları düşünün.Bu düzende oyun kurucuların kurdukları oyunlar ile nasıl kendileri vampir olup semirirken diğerlerinin çektiği acıları düşünün.Dünyanın en zengin ilk on insanının sermayelerinin nasıl oluyorda dünyanın yarısının elindeki toplam sermaye ile eşit olabilir onu düşünün.E uzadı bu konuşma ,onu düşün bunu düşün... Ben yapacağımı yapayım da siz ne yaparsanız yapın. Herkesin doğrusu kendine. Kafamın içinde bir sürü ipe sapa gelmez düşünce döne dursun tesisin ilk giriş kapısına geldim .İlk kontrol,ikinci,üçüncü derken bizim ofisin önüne kadar geldim. Buradaki güvenlik kontrolü kişiye has tamamıyla elektronik, el,parmak,göz ,kart derken hani sizin bir roket uzaya atılırken ekranlardan gördüğünüz yönetim ,kontrol odaları varya işte şu an onlardan birindeyim.İki kademe sıralar halinde her

masada çift bilgisayar ,duvarlarda dev ekranlar elektronik cenneti.Normal zamanlarda çok çalışanın olduğu oda bugün çok sakin. Zira bugün Amerika nın kurtuluş günü bayram. Biz amerikalı olmadığımız için koca yönetim kontrol odasında iki hintli mühendis,iki tane amerikalı ve ben topu topu beş kişiyiz. Geçmiş tecrübelerimden bugün başka kimse de gelmeyecek.Yılda bir şükran günü bir de dört temmuz iki gün böyle oluyor; minimum aktivite, minimum personel. Artık bir tür yazısız gelenek olmuş gibi bir şey. Her ne kadar Amerikalı olmasak da burada yaşıyoruz, herkesin dört temmuz bağımsızlık günlerini kutladım. Benden pek böyle insani davranışlara alışkın olmayan personel onların en kıdemlisi ve bir nevi şu an bu odadaki en üst mevkili olmamdan dolayı gayet sıcak cevap verdiler.Zaten böyle bayram günlerinin kendine has bir pozitifliği vardır ya herkes benim de ekstra pozitif davranışım ile neşe katsayıları daha da arttı. Öğlen yemeğine kadar herşey olması gerektiği gibiydi. Sırayla iki posta nöbetleşe öğle yemeğine gidip geldik. Aynı işlemler ,aynı konuşmalar ,aynı kontroller zaten aktivite minimum da olduğu için hiçbir sıradışılık yok,mesai tamamlıyoruz.Herkes yemekten dönünce sekiz aydır üzerinde geceli gündüzlü emek verip olgunlaştırdığım planıma start verdim. Kahve makinasına gidip beş tane kahve yaptım. Biri normal diğer dört tanesi az bir katkı , kötü bir şey değil içene az bir uyutuyor. _ Beyler bugün kahveler benden. Amerika lı olmasamda burada yaşıyorum ,kendimi sizden hissediyorum ,alkol almasak da kahvelerimizi Amerika şerefine kaldırabiliriz değil mi? diye elimdeki kahveyi de kaldırıp bir yudum içince herkes böyle bir daveti icap etti haliyle.Bir Amerikalıyı her ne olursa birşey mi içirmek istiyorsanız, doldurup eline verin Amerika nın şerefine deyin hemen içer. Beşli grup masanın etrafında toplanmış güle oynaya şerefe der gibi karton kahve bardaklarını tokuşturuyoruz.Hızlı içmeleri lazım onun da çözümü basitti önce Amerika için dedim,herkes kaldırıp içti. Sonra Amerikan idealleri için dedim tekrar tokuşturup içtik. Sonra spaceX için dedim,tekrar içtik. Sonra starlink için dedim tekrar içtik, en son dünyanın en iyi patronu için fondip diye bağırdım.Tokuşturup fondip yapıp bardağı masaya vurdum onlarda gaza geldiler aynı şeyi yaptılar. İçine az soğuk su katılarak ılıtılmış ama asıl bol iki yudumu dahi atı uyutacak uyku ilacı katılmış katkı kahveler ile ne güzel bağımsızlık günününü kutlamıştık.. İlk düşen rotacı sıska Hintli oldu,diğerleri ne oldun derken ikinci hintli birinci hintlinin üstüne düştü. Sıra şişman Can daydı. İsmi Türk ismi gibi olduğu için onu gördüğümde Türkiye aklıma gelirdi ve son olarak operasyon şef yardımcısı düştü sanki onun yüzünde ne oluyor der gibi son anda bir şaşkınlık ifadesi vardı. Oda bana kalmıştı.Operasyon başlasın. Hemen cebimdeki iki usb yi iki bilgisayara takıp açtım.Gerekli komutları verip ayarlamaları yaptıktan sonra güvenli önlemler olarak izola bant ile dört uyuyanın ellerini ayaklarını bantlayıp ayak altından çektim. Masaya dönüp usp deki yazılımın verdiği komutların nasıl uygulanmaya başladığını kontrol ettim.Sonra kontrol yönetim odasının güvenlik bilgisayarına girerek gerekli kameraları görebileceğim şekilde ayarlamaları yaptım;herhangi ters bir durumda acil durum protokolünü hemen harekete geçirebilecek şekilde getirdim. Benim fazla değil yarım saate ihtiyacım vardı. Bu yarım saat içerisinde herhangi bir dış müdahalenin olmaması gerekiyordu. Eğer böyle bir müdahale söz konusu olursa tek yapmam gereken odayı dışarıdan girişe kapatmam gerekiyordu.Onlar içeriye giresiye kadar ben yapacağımı yapardım. Hepsi hepsi yarım saat... Sizce ben ne yapıyorum? Hani yolda gelirken manyak bu kesin intihar edecek falan diye düşünenler vardı ya,gerci sonradan baya bir ipucu vermiştim yapacağım eylem ile ilgili ama bilmem tahmin edeniniz oldu mu?Şimdi işim başımdan aşkın ama sizi de pek merakta bırakmak istemiyorum. Olur ya sonra durum sarpa sarar anlatmaya vaktim olmayabilir.Şimdi iyi dinleyin bir daha anlatmam ona göre. Şu anda dünyanın farklı katmanlarında dönen bizim starlink leri çıkardıktan sonra yaklaşık iki bin kadar faal çalışan çeşitli devletlere ait uydular var.36.000 km yukarıda dönen dev telekom uydularını saymazsak bu uyduların çoğu

askeri,teknoloji ,gözetim amaçlı kullanılan uydular. Bizim starlink uyduları üç katmanda 550 km irtifada alçak dünya yörüngesinde (LEO) 1700 adet,hemen uluslararası uzay istasyonundan 140 km yukarıda devinlenecek; 1150 km irtifada KU ve KA bandında çalışan 2800 adet; 3277 adet de V bandında çalışacak yalnızca 340 km irtifada toplam 7777 adet starlink uydumuz var. Aha işte bugün o 7777 adet starlink uydusu benim askerlerim ve yukarda ne kadar askeri,teknoloji uydusu var ise onları hedef alıp yok edecekler. Uluslararası uzay istasyonu da nasibini alacak en azından ben öyle umuyorum. Bence şaşırıdınız ,kimse böyle bir şey beklemiyordu değil mi? İntihar mış ne büyük vizyonsuzluk. Olay çok karmaşık gibi gözükse bile aslında çok basit anlattığımda ne kadar haklı olduğumu sizde tecrübe edeceksiniz. Uzay,dünyanın çevresi artık bir çöplük gibi, eminim bunu duymuşsunuzdur. Yani bunu da duymadıysanız yuh olsun size.Yıllardır sözüm ona insanlık yararına atılan uyduların ki bu 60.000 den fazladır. Bunların çoğu ömrünü tamamlamış çöpe dönmüştür. Bazı başarısız denemeler keza aynı şekilde. Çarpışan uydular mı dersiniz bir sürü aktif olmayan uydu dünyanın etrafında dönüp duruyor. Yeni atılan uyduların ömrü bittiğinde onların olacağı da eninde sonunda bu.Bunlardan çok azı düşüşe geçip dünya atmosferinde yanıp küle dönüşüyor. Bir çoğu da saatte 24.000 km hızla değirmencinin kör beygiri gibi nedensiz dönüp duruyorlar. Bence beygire ayıp oldu, onun bile değirmen taşıını döndürmek gibi bir amacı var. Şimdi uzatmayalım bu uyduları temizlemek ile ilgili birçok bilim adamının çalışmaları oldu. Patronum Elon Musk da onlardan biri. Bu çöp uyduları temizlemek için ömrünü dolduran starlink uydularını kullanacaktık,bu projede de Mr Musk ın yanında hep ben vardım.Oda şöyle olacaktı. Biz spacex olarak starlink uydularında kripton (Süperman ile bir ilgisi yok,periyodik cetvelde nadir bir element) gazını ısıtarak çalışan mini iyon manevra iticileri yerleştirdik. Bu hızlı ve çevik iticiler ömrünü tamamlayan uyduları atmosfere sokup parçalayarak buharlaştırmasını sağlayacak,Anladınız mı ? Yoksa daha açıklayayım mı? Hani uydu çöplüğünden bahsetmiştim ya ne zaman ki bir starlink uydusu ömrünü tamamlamak üzere son deminde serseri mayın gibi dolaşan işlevsiz çöp uyduya yönlendirip çarparak dünya çekim alanına düşürecek ve gerisini zaten sevgili dünyamız yakıp küle dönüştürerek halledecek.Uydu nun % 95 atmosferde yanacak geriye bir tek silisyum karbür malzemesi yeryüzüne düşecek,o da neredeyse % 70 sularla kaplı olan dünyamızın çoğu okyanuslara düşecek. Tabi çölde kutup ayısı isen senin kafana da düşebilir.Bence artık anlamış olmanız lazım. Benim bugün yapmaya çalıştığım, uzayda dönen 7777 tane starlink uydularını birer mermi gibi kullanarak ne kadar askeri teknoloji uydusu var ise hepsini avlayacağım. Onları atmosfere düşüreceğim. Dünyayı yönetenlerin ellerinden en büyük silahlarını alıp onları iki yüz yıl öncesine göndereceğim.Ha ha ha ha İki yüz yıl öncesine. Artık denizlerde ,okyanuslarda hoyratca gezinen nükleer denizaltılar öyle ellerini kollarını sallayarak dolaşamayacaklar. Kıtalar arası füzelerde kör olacak;değil diğer kıtayı bulmak hangarın yolunu anca çekiciyle bulabilecekler. Havadan havaya ,karadan havaya ,karadan karaya ,denizden karaya ,karadan denize atılan tüm güdümlü füzeler güdülemeyecekler. Uçaklar pilot ancak pusulaya veya kutup yıldızına bakarak yollarını bulacaklar. Özel operasyon askerlerinin yaptığı kıyımları ta bilmem kaç bin km öteden kahvesini içerek seyreden ülke yöneticileri operasyon sonrası çak yapamayacak. Daha sayayım mı? Dünya nükleer belasından kurtulacak.Denizaltıların tamamı su yüzüne çıkacak.Artık teknolojiyle,ateş gücü ile bilmem kaç bin km ötedeki bir azgın sadist zengin devlet gelip teknoloji yoksunu garip devletlere sömüremeyecek daha say saya bildiğince...Ha tabi sen de bunlardan etkileneceksin o kafanı kim kime dürtmüş, kim kime girmiş çıkmış,kim ne bok yemiş derdinden kurtulup kafanı facebook ,instagram dan o civıltılı ekrandan kaldıracaksın. Kafanı kaldırınca belki yaşadığını anlayıp dünyaya bakar niçin,neden,kimim tarzı soruları kendine sormaya başlarsın Çözüm ne kadar basit değil mi?

Pasif uyduya değil, aktif uyduya nişan al ,ruhuna fatiha.Nasıl bilirdiniz ? Adettendir! “İyi bilirdik “ Tabi bu işi yapmak o kadarda kolay değil bunu anca benim gibi bir inek,veya deha yapabilir. Uçaklarda olduğu gibi her uyduda iki uydu çarpışmasın diye küçük jiroskoplar yani yönlendirme sistemleri var. ABD hükümetinin bu konuda uyduları hem birbiriyle,hemde uzayda dolaşan uydu çöpleri ile çarpışma önleme birimi var.İşlerinde de çok başarılılar. Onları atlatmak imkansız gibi. O imkansız ben ve askerlerim bugün başaracağız. En büyük avantajımız benim askerler hızlı, hemde çok hızlı. İşte bizde hızımızla onları yakalayacağız ve yakaladığımızı Osmanlı tokatını basacağız.Niçin Osmanlı tokadı dedim onu anlayananız var mı? Sizde bir şey anlamıyorsunuz canım. Çünkü ilham kaynağım Osmanlı tokadı da ondan. Yoksa Türk olduğum için değil.Anlatayım. Haçlı seferleri zamanı bir iki seferden sonra haçlılar karşılarında muhteşem Türk süvarilerini görünce ne yapsalar başarılı olamıyorlar.Ölçüp biçiyorlar ve şövalyeliği buluyorlar.Atları dahil her yeri zırhla donatılmış şövalyeler devrin tankları gibi. Artı uzun kılıçları ile yanlarına yaklaştırmıyorlar. Her yerleri zırh. Ok ,kılıç ,bıçak işlemiyor. Neyse uzatmayayım ileriki seferde bizimkiler karşılarında bu ironman leri görünce bir şey yapmıyorlar ve haçlılar kazanıyor ama bizimkilerin elleri armut toplamıyor. Türk bu, savaş ondan sorulur. Genetiği bunun üzerine evrimleşmiş.Sonuçta bizimkiler tam tersini yapıyorlar. Askerin ,atın üzerinde ne varsa herşeyi atıyorlar. Süvarinin eline bir bıçak bile vermiyorlar. Gönüllülük esasında deliler denilen bu grup sirkte at cambazı gibi eğitiliyorlar. Atın altından girip üstünden çıkıyorlar,atın üstünde her türlü cambazlığı yapıyorlar.Eğitimleri de inanın çok basit. Meydana dikilen kütükleri gece gündüz tokat talimleri yapıyorlar.Böyle bir talim hayal edebiliyor musunuz? Yat kalk kütüğe tokat at.Kütüğe yumruk atarsan parmakların kırılır. Dik vursan elin acır. Lakin at tokatı bir şey olmaz. Bir süreden sonra hızın arttıkça,tekniğini oturdukça gürbüzden etkili olmaya başlar. Şimdi haçlı şövalyeleri düşünün; her yeri zırhlı demir adamlar,çok sağlamlar ama bir o kadar da hantallar. Bizim deliler ise şövalyelerin tam tersi çok hafifler ve bir o kadar da hareketliler. Hantal şövalye karşıdan atın üstünde sirk cambazı gibi yere inen ,atın altından geçip üstüne çıkan ,sağdan girip soldan binen soldan geçip sağdan binecek derken ama o tersine soldan binip şaşkınlık içinde seyreden sovalyeye yaklaşip da “ne bok yiyon lan buralarda “deyip o meşhur Osmanlı tokatını basınca şövalyeyi bindiği attan düşürüyor. Sonrası malum. Vinç tarzı kaldıraçlarla üç dört kişinin yardımıyla atına binebilen tank şövalye attan düştü mü savaş dışı kalıyor. Değil ata binmek düştüğü yerden kalkamıyor. İş bilen için iş yapmak ne kadar kolay değil mi? Biraz önce küçücük 260 kg lık starlink uydularla koca dev uyduları nasıl etkisiz hale getirebileceğimi düşünenlere kapak olsun. Bizim starlink ler aynen bizim deliler gibi küçük ama hızlı ve atik. Diğer uydular kocaman ama hantal. Önemli olan bizimkisi ona bir değsin görev tamamlanır. Zira mutlaka zarar verecektir. İlla yok etmesi ,dünya yörüngesini itmesi gerekmiyor. Arızalanan uyduya hadi servisini arayalım da tamir mi ettirelim diyecekler. “Ya ustam gelmişken sola çekiyordu,rot ayarı mı kaçmış onu da bir bakıver mi” diyecekler? Hiç bir şey yapamayacaklar. O milyar dolarlık canım uydu gitti çöpe. İş bu kadar basit. Yapılacak hiçbir şey elbet öyle size anlattığım kadar basit değildir, bu eşyanın tabiatına aykırı.Mesela şu an benim en çekindiğim şey birincisi o uydulardaki yönlendirme sistemleri ,ikincisi ABD uydu takip departmanı. Zira eminim bizdeki farklılığı şu an kesin tespit etmişlerdir,ne oluyor diyorlardır. Zira uydunun tapusu sende bile olsa uzayda öyle istediğin,kordonda gezer gibi istediğin hareketi yapamazsın. Ben şu anda binlerce uyduyu yeni konumlarını almaları için çoktan gerekli komutları kendilerine bildirdim ve onlar şu anda bu komutların gereklerini yapmak ile meşguller. Bunu da şöyle hallettim tüm asker uydularım belirli mesafeye kadar yaklaşip ötesine geçmeyecekler. Yani bir tür kılıç mesafesinde avını bekleyecekler. Bu mesafe potansiyel bir tehlike arz etmeyecekleri için ,evet değişikliği muhtemelen fark edecekler ama o kılıç mesafesinin dışında oldukları için

“acaba” diyecekler.Zaten bugün ulusal bayram olduğu için onlarda minimum çalışan ile işi götürüyorlardır. Eğer çalışan bir tehlike sezerde acil protokolünü devreye alırsa bayram gününde herkes eğlenirken zaten ağır gelen mesai hepten kabusa döneceğini bildiği için o kritik mesafenin dışını pek nazari dikkate alınmayacaktır. En azından ben öyle umuyorum. Hesaplamalarıma göre tam saldırı pozisyonunu almamız için gerekli zaman yirmi yedi dakika. Bu yirmi yedi dakika hayatımın en uzun zamanı. Şimdiden on sekiz dakikayı geride bıraktık ve herşey planladığım gibi gidiyor.Üç katmanda ki tüm uydularım artık ben onlara delilerim diyorum, aldıkları komutları harfiyen yerine getiriyorlar. İnsanlar dünyada en azından Amerika da vur patlasın çal oynasın kuruluş gününü kutlarken, şu an yukarıda da bir o kadar hareketlilik var. Tabi bunu gören yok en azından bir iki görenin olması muhtemeldir o da benim gibi kontrol odalarında çalışanlar. Henüz bir mana ,anlam veremediklerini tahmin ediyorum.Onlar bir bilene danışadursunlar ,onlar da daha bir başka bilene. Dakika oldu yirmi iki. Kaldı beş dakika. Telefonum çaldı. Arayan Elon Musk, bu da aklıma gelmedi değil. Kesin kuşlar haber uçurmuş . Onun arayacağını ön görmüştüm ama en azından benden önce genel müdürle falan konuşur diye düşünmüştüm ama yanılmışım. Akıllı adam benim burada olacağımı tahmin etmiştir ve direk beni arıyor.Telefonda bazı insanları bekletemezsin ama beklemek zorunda. Patron en azından üç dakika daha beklemek zorunda. Telefon elimde gözüm ana konumlama ekranında bekliyorum telefon sustu. Sonra tekrar çalmaya başladı ben yine beklemedeyim. Sonuna kadar çalıp sustu. Bekledim ki çalsın ama çalmadı. Hemen ben aradım zira birilerini buraya yönlendirmesi şu an en son isteyeceğim şey. _ İyi akşamlar sayın patronum. Mutlu bağımsızlık günleri diye ilk konuşan ben oldum kibar adam _ Teşekkür ederim Oğuz uydularda acayip hareketlilik olduğu bana bildirildi. _ Ne gibi patronum herşey normal sıra dışı olan hiç bir şey yok. _ Nasıl yok Oğuz? Bana söylenen internet sağlayıcısının yaklaşık yirmi dakikadır kesik olduğu ve ulusal uydu takipten aradılar bizim uydularda anlam veremedikleri bir hareketlilik varmış. Bu ne demek? _ Patronum şu an odadayım ve ekranda her şey olağan gözüküyor bana üç dakika izin verin bir kontrol edip size hemen geri döneyim _ Acele et çabuk bekliyorum deyip telefonu kapattı.Sağ olasin büyük büyük patronum bana lazım olan zaten üç dakikaydı. Artık sen beni ararsın,zira milyarlarca dolarını lunaparkta çarpışan arabalar gibi uzayda o canım uydularını çarpıştırıp heba ettikten sonra benim yüzüm tutmaz seni aramaya,yani yüzüzlüğünde bir sınırı vardır. Dakika 27.Askerlerim delilerim şimdi hepsi pozisyonlarını aldılar ve tek hücum komutu ile saldırmaya hazırlar. HÜCUM.Elveda medeniyet. Herşey on dakikada oldu ve bitti.Binlerce bilim adamlarının dünyanın en zeki insanların geceli gündüzlü çalışmaları ,harcanan milyarlarca dolar on dakikada duman olup uçtu gitti.Eminim dışarda ortalık birbirine girmiştir ama bulunduğum odada her şey o kadar sakin ki,çok katkılı kahvemden içiyorum artık gerisi beni hiç ilgilenmiyor.Başarı başarı diye diye hiç ettiğim hayatımı daha da berbat bir duruma düşüremem. Öyle kırmızı tulumlar,elde ayakta kelepçeler ,bitip tükenmez sorgu sualler,dört duvar arası pek bana göre değil. Bu aşamadan sonra hiç çekemem. Onun için bizim oralarda bir laf vardır” Abbas yolcu bağlasan durmaz”. Kalın sağlıcakla. Ha bu arada size de bir vasiyet bırakıyorum bana küfür etmeyi bırakıp dikkatlice okuyup uygularsanız,şimdikinden çok daha sağlıklı iyi bir medeniyet kurabilirsiniz. Yoksa sonradan benim gibi bir çılgın daha çıkar, o çürük medeniyetinizi ortadan tutup kırar.Elveda. Vasiyetimdir. Patlattığım uydular hep kuzey yarım kürede olmasından dolayı Güney yarım kürede bulunan devlet yöneticilerine sesleniyorum.Kuzeydekiler size gelecekler ,ne olursunuz en azından bir süreliğine olsun uydularınızı kullanmamız için bize izin verin diyecekler. Zira artık o teknolojik üstünlük ellerinden gitti. Onlar şu an acınacak derecede yaralılar, denizaltıları, füzeleri, borsaları ,uçakları artık aklınıza ne gelirse hepsi kör topal. Karar verirken ellerinde bulunan teknolojiyi kullanarak yıllardır ensenizde boza pişirdiklerini sakın ha unutmayın.Onlardan

ellerinde bulunan zenginlikleri sizinle paylaşmalarını isteyin. Size bu yardımlarınızı ilerde fazlasıyla geri ödeyeceklerini bu günleri unutmayacaklarını söyleyecekler de sakın ha inanmayın.İř onların düşündüğü gibi olmayacak. Öyle uzaya kısa zamanda uydu falan gönderemeyecekler. Ben olmasam da delilerim nöbetteler. Deli danalar gibi dolanıyorlar kafasını uzatanı al aşağı indirecekler. Bilin istedim. Güney Amerika ülkelerini Afrikayı zenginleştirin,onlara paylaşmasını kanırta kanırta öğretin.Belki paylaşmanın ne muntazam bir duygu olduğunu öğrenirler de bir daha üç kuruş için gariban ülkelerin üstüne gitmezler. Eko sistemi koruyun.Tabiatı sevin. O berbat şehirlerden kırsala çıkın. Tek bir dünya olduğunu unutmayın,fırsatınız varken yapın, yapamadıklarınızdan pişman olmayın,parayı kariyeri ,gücü değil sevgiyi arayın. Eski ekran bağımlılığından kurtulun kurtulurken de canınız sıkıldıkça bana küfür etmekten de vazgeçin.Mutlu yaşayın. Oğuz Tengri.

SON